

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۱/۱۵

نویسنده : ویجی پرآشاد

مترجم : سید حسام مل

وضعیت کنونی در ونزوئلا:

دولت در راس امور، مردم مقاوم

منبع و تاریخ نشر : کونترپانچ ۲۰۲۶/۰۱/۰۸

در اوایل صبح روز «۳» جنوری، دولت ایالات متحده حمله گسترده‌ای رابه کاراکاس، ونزوئلا و سه ایالت این کشور آغاز کرد. تقریباً ۱۵۰ طیاره در آسمان به پرواز درآمد و با شدتی استثنایی بمباران کردند. در میان این طیارات، طیاره های EA-18 Growlers مجهز به پیشرفته‌ترین سیستم‌های جنگ الکترونیک، مانند Next General Jammers، و همچنین هلیکوپترهای AH-64 Apache و CH-47 Chinook وجود داشتند. ساکنان شهر هرگز چنین خشونت بزرگی را تجربه نکرده بودند: انفجارهای قوی، دودهای عظیم و طیاره‌هایی- که ظاهراً نگران ضد حمله‌ها نبودند، شهر را در تاریکی فرو بردند. بعداً، در یک کنفرانس مطبوعاتی، دونالد ترامپ، رئیس جمهور ایالات متحده، گفت: «چراغ‌های کاراکاس عمدتاً به دلیل تخصص خاصی که ما داریم خاموش شدند. هوا تاریک و مرگبار بود». ایالات متحده بدون ساختن مرگبارترین زرادخانه جهان، سالانه بیش از یک تریلیون دلار برای قوای مسلح خود هزینه نمی‌کند. این امپریالیسم افراطی در اوج قدرت بود.

نیروهای خاص دلتا فورس از هلیکوپترها به محلی که رئیس جمهور نیکولاس مادورو شب را در آنجا می‌گذراند، فرود آمدند. آنها با مقاومت سربازان روی زمین مواجه شدند، اما قدرت آتش کوبنده هوایی بسیاری از سربازان ونزوئلایی و کیوبایی (۲۴ ونزوئلایی، به گفته اردوی ونزوئلا، و ۳۲ کوبایی، به گفته هاوانا) را کشتند. پس از خنثی شدن مقاومت زمینی، نیروهای دلتا فورس رئیس جمهور مادورو و عضو مجلس ملی ونزوئلا، سیلیا فلورس، همسر مادورو را دستگیر کردند. آنها به زیر دریایی یواس اس ایوو جیما منتقل شدند و سپس به ایالات متحده پرواز کردند تا بر اساس کیفرخواستی که ادعا می‌کرد آنها «نهادهای زمانی مشروع را برای وارد کردن کواکین به ایالات متحده فاسد کرده‌اند»، در ناحیه جنوبی نیویورک محاکمه شوند. شش نفر در این کیفرخواست متهم هستند، از جمله مادورو و فلورس.

در همین حال، در ونزوئلا، دلسی رودریگز، معاون رئیس جمهور، در غیاب مادورو رهبری را به دست گرفت. او جلسه‌ای با حضور گسترده رهبران سیاسی اصلی، از جمله وزیر داخله، دیوسدادو کابلو، که نامش در کیفرخواست نیز ذکر شده بود، برگزار کرد. در این جلسه اولیه، رودریگز خواستار آزادی مادورو و فلورس شد، تأکید کرد که مادورو همچنان رئیس جمهور قانونی است و تأیید کرد که دولت با برجاست و در حال ارزیابی وضعیت است. در عرض یک روز، رودریگز - که اکنون در غیاب مادورو به عنوان رئیس جمهور موقت سوگند یاد کرده بود - گفت که برای جلوگیری از حمله دیگر، آماده مذاکره با ایالات متحده است، اگرچه همچنان بر آزادی و بازگشت مادورو و فلورس اصرار داشت. مطمئناً، مقیاس حمله ایالات متحده روشن کرد که ونزوئلا نمی‌تواند در یک دوره زمانی، رگبار کامل حملات ایالات متحده را تحمل کند، بنا براین، بازگشایی گفتگو ضروری خواهد بود، به خصوص در مورد منافع اصلی ترامپ: صنعت نفت. رودریگز از یک خانواده انقلابی می‌آید، پدرش خورخه آنتونیو رودریگز بنیانگذار لیگ سوسیالیست است که دلسی رودریگز و مادورو زمانی به عنوان کادر در آن خدمت می‌کردند. هیچ شکی در مورد تسلیم شدن روند بولیواری وجود ندارد، که یک خط سیاسی برای رودریگز و تیمی است که دولت ونزوئلا را رهبری می‌کند.

با طلوع آفتاب در ۳ جنوری، بوی بمب‌ها در هوا پیچید، مردم هم نگران و هم شوکه شدند. تأکید بر این نکته مهم است که بمباران عملیات شوک و وحشت در عراق در سال ۲۰۰۳ در مقایسه با بمباران عملیات عزم مطلق ۲۰۲۶ علیه ونزوئلا، کم‌اهمیت تر بود. بمب‌ها بسیار قدرتمندتر و سیستم‌های تسلیحاتی بسیار پیچیده‌تر و کوبنده‌تر بودند. با این

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خبر و لولي

حال، طولی نکشید که مردم به خیابان‌ها ریختند. یک میکروفون آزاد خود جوش در خارج از کاخ ریاست جمهوری میرافلورس، جمعیت را به اعتراض علیه حمله به کشورشان کشاند. اکثر سخنرانان با شور و اشتیاق و احساس فراوان در مورد روند بولیواری صحبت کردند. آنها می‌دانستند که این حمله علیه حاکمیت آنها است و - مهم تر از آن - اینکه این حمله ای از طرف الیگارشی قدیمی ونزوئلا و شرکت‌های نفتی ایالات متحده است. وضوح آنها قابل توجه بود، اما رسانه‌های شرکتی این پوشش خبری را نادیده گرفتند.

ضعف روحیه جدید در کشورهای جنوب جهان

چند ساعت قبل از حمله به ونزوئلا، رئیس جمهور مادورو با کیو شیانوکی، فرستاده عالی رئیس جمهور شی جین پینگ، دیدار کرد. آنها در مورد سومین سند سیاست چین در مورد آمریکای لاتین (منتشر شده در ۱۰ دسامبر بحث کردند، که در آن دولت چین تأیید کرد: «چین به عنوان یک کشور در حال توسعه و عضوی از کشورهای جنوب جهان، همیشه در همه حال با کشورهای جنوب جهان، از جمله آمریکای لاتین و کارائیب، همبستگی داشته است». آنها ۶۰۰ پروژه مشترک بین چین و ونزوئلا و ۷۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری چین در ونزوئلا را بررسی کردند. مادورو و کیو گپ زدند و سپس عکس‌هایی گرفتند که به طور گسترده در رسانه‌های اجتماعی منتشر و در تلویزیون ونزوئلا نشان داده شد. سپس کیو به همراه لان هو، سفیر چین در ونزوئلا و لیو بو و وانگ هائو، مدیران بخش آمریکای لاتین و کارائیب وزارت امور خارجه، آنجا را ترک کردند. ظرف چند ساعت، شهر بمباران شد. آن روز، سخنگوی وزارت امور خارجه چین گفت: «چنین اقدامات سلطه‌جویانه ایالات متحده، قوانین بین‌المللی و حاکمیت ونزوئلا را به طور جدی نقض می‌کند و صلح و امنیت در آمریکای لاتین و منطقه کارائیب را تهدید می‌کند. چین قاطعانه با آن مخالف است.» فراتر از آن، کار چندانی از دست کسی بر نمی‌آید. چین ظرفیت عقب راندن امپریالیسم افرای ایالات متحده از طریق نیروی نظامی را ندارد.

در آمریکای لاتین، موج خشمگین رو به رشد - به رهبری خاویر مایلی ارجنتائینی - دستگیری مادورو را جشن گرفت، در حالیکه دانیل نوبوآ، رئیس جمهور راست گرای اکوادور، نه تنها در مورد ونزوئلا، بلکه در مورد لزوم شکست موج صورتی که از بولیواریسم هوگو چاوز الهام گرفته بود، اظهار داشت: «همه قاچاقچیان جنایتکار چاوز به زودی به قدرت خواهند رسید. ساختار آنها سرانجام در سراسر قاره فرو خواهد ریخت.» ارجنتائین رهبری گروهی متشکل از ده کشور را بر عهده داشت که در جلسه سی و سه عضوی جامعه کشورهای آمریکای لاتین و کارائیب (CELAC) از محکومیت نقض منشور سازمان ملل متحد توسط ایالات متحده جلوگیری کردند. این کشورها ارجنتائین، بولیوی، کوستاریکا، جمهوری دومینیکن، اکوادور، السالوادور، پاناما، پاراگوای، پیرو، ترینیداد و توباگو بودند. این نشانه‌ای از نفوذ رو به رشد موج خشمگین است که سلاک، که زمانی می‌توانست از حاکمیت حمایت کند، اکنون به حمایت از ماجراجویی ایالات متحده در آمریکای لاتین و جهت‌گیری ترامپ به سمت احیای دکترین مونرو «۱۸۲۳» کشیده شده است.

سلاک در سال ۲۰۱۰ از گروه ریو ۱۹۸۶ برای تشکیل یک نهاد منطقه‌ای بدون ایالات متحده (هما نظر که سازمان کشورهای آمریکایی انجام می‌دهد) تأسیس شد، به همین دلیل است که موج صورتی به ایجاد آن کمک کرد. اولین روسای مشترک آن سباستین پینیرا، رئیس جمهور راست گرای چیلی و هوگو چاوز، رئیس جمهور ونزوئلا بودند. این نوع وحدت راست و چپ بر سر ایده حاکمیت اکنون به طور غیرقابل تشخیصی تضعیف شده است. عدم اقدام CELAC به این معنی بوده است که نه تنها جهت‌گیری آن (از جمله تصویب ایده منطقه صلح بودن آمریکای لاتین در اجلاس هاوانا در سال ۲۰۱۴) رد شده است، بلکه منشور سازمان کشورهای آمریکایی نیز به همین ترتیب. ترامپ آشکارا متعهد به احیای دکترین مونرو ۱۸۲۳ شده است، دکترینی که اولین بار توسط رئیس جمهور ایالات متحده، جیمز مونرو، برای مقابله با نه تنها دخالت اروپا در نیمکره غربی، بلکه همچنین رشد استقلال به رهبری افرادی مانند سیمون بولیوار، یکی از بزرگترین قهرمانان آمریکای لاتین، تدوین شد. بولیواریانسم توسط چاوز به عنوان یکی از چارچوب‌های ایدئولوژیک اصلی موج صورتی احیا شد. پذیرش آشکار دکترین مونرو توسط ترامپ و فراخوان او برای «نتیجه ترامپ» (هر کاری که برای اجرای دکترین لازم است انجام دهید) نشان دهنده هدف ایالات متحده برای بازگرداندن الیگارشی‌های قدیمی در سراسر نیمکره و اعطای آزادی عمل به شرکت‌های بزرگ آمریکایی است (حتی می‌تواند احیای منطقه تجارت آزاد قاره آمریکا، یک ابتکار تجاری که توسط چاوز و دیگران در سال ۲۰۰۵ شکست خورد) این مبارزه طبقاتی در سطح قاره‌ای است.